

Lovforslag nr. L 117. Fremsat den 20. november 1991 af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed

(Forsikring for motorkøretøjer)¹⁾

§ 1

I lov nr. 304 af 16. maj 1990 om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

2. I § 5, stk. 1, nr. 3 ændres: »8, 9, 13 og 16« til: »3, 8, 9, 10, 13 og 16«.

3. I § 9 indsættes som nyt stk. 2:

»Stk. 2. Udenlandske EF-forsikringsselskaber, der efter denne lov dækker risici under forsikringsklasse 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal til Finanstilsynet oplyse navn og adresse på den i § 9 a nævnte repræsentant samt afgive erklæring om, at det er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende forsikringsselskabers forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115.«.

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

4. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Udenlandske EF-forsikringsselskaber, der efter denne lov dækker risici under forsikringsklasse 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal udnævne en repræsentant, som er bosat eller etableret her i landet. Repræsentanten skal have beføjelse til at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav og til at repræsentere selskabet over for skadelidte personer, der kan gøre krav gældende, herunder med hensyn til betaling af sådanne krav.

Stk. 2. Repræsentanten skal endvidere have beføjelse til at repræsentere selskabet over for myndighederne samt under søgsmål mod selskabet i forbindelse med de i stk. 1 nævnte krav.

Stk. 3. Repræsentanten må ikke udøve eller medvirke til nogen form for direkte forsikringsvirksomhed for selskabet, og udnævnelsen af repræsentanten betragtes ikke i sig selv som oprettelse af et etableret forretningssted, jf. § 3.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 90/618/EØF, EFT nr. L 330/44 af 29.11.90, som ændrer Rådets direktiv 88/357/EØF, EFT nr. L 172/1 af 4.7.88 og Rådets direktiv 73/239/EØF, EFT nr. L 228/3 af 16.8.73.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund

Dette lovforslag gennemfører Rådets direktiv af 8. november 1990 (90/618/EØF) om ændring, navnlig med hensyn til ansvarsforsikring for motorkøretøjer, af direktiv 73/239/EØF og direktiv 88/357/EØF, som begge angår samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring.

Ved lov nr. 304 af 16. maj 1990 om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed gennemførtes 2. skadesforsikringsdirektiv (88/357/EØF) af 22. juni 1988 i dansk ret. Ved denne lov blev der åbnet adgang for den fri udveksling af forsikringstjenesteydelser, således at et forsikringselskab fra et etableret forretningssted i en anden EF-medlemsstat kan dække en risiko, der består i Danmark, ligesom danske forsikringselskaber fik en lettere adgang til at drive virksomhed i andre EF-medlemsstater.

Undtaget fra lovens regler om fri udveksling af tjenesteydelser er visse risici, der frembyder særlige tekniske vanskeligheder, f.eks. ansvarsforsikring for motorkøretøjer og civilretligt ansvar i forbindelse med kerneenergi og lægemidler.

Ved Rådets direktiv af 8. november 1990 om motoransvarsforsikring ophæves denne undtagelse, således at ansvarsforsikring for motorkøretøjer bringes ind under anvendelsesområdet for fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til 2. skadesforsikringsdirektiv. Herudover åbner direktivet mulighed for, at ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer og kaskoforsikring for landkøretøjer (bortset fra jernbaners rullende materiel) kan behandles som store risici, såfremt forsikringstageren opfylder mindst to af følgende tre krav: mere end 250 ansatte pr. regnskabsår, nettoomsætning på 12,8 mill. ECU og statussum på mindst 6,2 mill. ECU. Der gælder dog som en overgangsordning frem til 1. januar 1993 de dobbelte grænser, altså 500 ansatte osv.

Men henblik på at sikre, at forsikringstageren og/eller skadelidte tredjemand ikke stilles dårligere over for et forsikringselskab, der udøver virksom-

hed som tjenesteyder, end over for et forsikringselskab, der er etableret i hans eget land, pålægges det tjenesteydende forsikringselskab at udpege en repræsentant, der skal være bosat eller etableret i værtslandet. Repræsentanten har til opgave at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav, at repræsentere selskabet i relation til forsikringstageren og/eller skadelidte tredjemand eller den, der indtræder i hans krav (forsørgertabserstatning), at udbetale erstatning, samt at repræsentere selskabet over for danske domstole og myndigheder i relation til disse krav.

Lovforslaget har været sendt i høring hos Assurandør-Societetet, Pensionskasserådet, Forbrugerrådet samt FDM, der alle har været positive over for lovforslaget.

Der henvises til Skattedepartementets lovforslag nr. 22 om ændring af forskellige afgiftslove (gennemførelse af 2. skadesforsikringsdirektiv m.v.).

Forslaget forventes ikke at få administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

Til § 1

Til nr. 1

Da anvendelsesområdet for lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed (tjenesteydelsesloven) som følge af vedtagelsen af motordirektivet, jf. de almindelige bemærkninger, udvides til også at omfatte forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer), bortfalder den hidtidige undtagelse for denne forsikringsklasse i loven.

Til nr. 2

Gruppen af store risici udvides således, at det bliver muligt at behandle forsikringsklasse 3 (kaskoforsikring for landkøretøjer, bortset fra jernbaners rullende materiel) og forsikringsklasse 10 som store risici, forudsat at to af de tre kvantitative kriterier i samme bestemmelse er opfyldt, jf. de indledende bemærkninger. Det har den konsekvens, at EF-forsikringselskabet ikke skal ansøge Finanstilsynet om

koncession til at drive denne virksomhed i Danmark, men alene skal give meddelelse herom til Finanstilsynet, jf. §§ 7 og 8 i loven.

Til nr. 3

For at sikre at forsikringstageren og/eller skadelidte tredjemand ikke stilles ringere, når forsikrings-selskabet tegner lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer efter reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser og ikke fra et etableret forretningssted, er der fastsat forskellige krav til det pågældende selskab: Medlemskab af det nationale forsikringsbureau (Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), krav om udnævnelse af en repræsentant m.v. Der henvises til bemærkningerne til nr. 4.

For så vidt angår kravet om medlemskab af det nationale forsikringsbureau indeholder den gældende lov i § 9, stk. 1 hjemmel til, at udenlandske EF-forsikrings-selskaber, som ønsker at tegne forsikringer via tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark, kan pålægges at deltage i forsikringsordninger, der sikrer erstatningskrav fra sikrede eller skadelidte tredjemænd. De pågældende udenlandske EF-forsikrings-selskaber kan således pålægges at være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring og at bidrage til finansieringen af den dertil hørende fond. Som et led i denne forbrugerbeskyttelse er det endvidere fundet naturligt, at selskabet i forbindelse med sin anmeldelse (store risici) og/eller ansøgning om koncession (masserisici) til Finanstilsynet skal oplyse navn og adresse på sin repræsentant samt afgive en erklæring om, at selskabet er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring.

Endvidere bestemmes det, at reglerne om motoransvarsforsikring i færdselslovens §§ 105-108 og 110-115 skal gælde tilsvarende for de udenlandske EF-forsikrings-selskaber. Således skal de pågælden-

de selskaber for eksempel opfylde kravet om at være anerkendt af justitsministeren efter § 105 i færdselsloven.«

Til nr. 4

Bestemmelsen fastslår, at et forsikrings-selskab, som ønsker at tegne lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer via tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark, skal udpege en repræsentant, som skal være bosat eller etableret her i landet. Den pågældende repræsentant skal være beføjet til på forsikrings-selskabets vegne at forestå behandlingen af krav fra skadelidte personer, herunder betaling af sådanne krav. Endvidere skal den pågældende repræsentant have bemyndigelse fra selskabet til at kunne repræsentere dette over for de danske myndigheder og over for de danske domstole i forbindelse med søgsmål mod selskabet med hensyn til ovennævnte krav. Herunder skal repræsentanten repræsentere det pågældende selskab over for de danske myndigheder ved disse myndigheders kontrol af, om der foreligger en forsikringspolice, der dækker ansvarsforsikring for motorkøretøjer, samt om gyldigheden af denne police.

Repræsentanten skal på den anden side begrænse sine aktiviteter til behandlingen og afregningen af ovennævnte krav, og det fastslås endvidere, at udnævnelsen af repræsentanten ikke i sig selv vil være at opfatte som selskabets oprettelse af en etableret virksomhed her i landet, jf. lovens § 3 angående definition af etablering.

Til § 2

Ændringerne i loven foreslås sat i kraft den 1. juli 1992.

Tidsfristen for ikrafttræden er ifølge motordirektivet den 20. november 1992.